

סיפור לשבת

מידת הבטחון

השמועה על ר' פתחיה הפונדקאי הכפרי המברך יהודים וברכותיו מתקיימות, הגיע אל אזניו של הצדיק רבי אברהם - יהושע העשיל - רבה של אפטה.

יום אחד החליט הצדיק לארוז מטלטליו ולצאת בחשאי לעבר כפרו וביתו של הפונדקאי, על מנת לתהות על קבקבו.

"שמא תוכל לארחני בפונדקך לכמה ימים,"? שאל האורח האלמוני את בעל הפונדק. האיר לו האיש פנים והזמינו פנימה בשמחה.

בימי שהותו עקב הצדיק מאפטה מעקב אחרי מעשיו והתנהגותו של ר' פתחיה, מבלי שזה ירגיש בכך.

שני דברים ראה הצדיק. הוא ראה את ר' פתחיה עמל ומתרוצץ סביב לקוחותיו ומשתדל להשביע רצונותיהם. קיבל את התמורה ושלשלה לתוך סדק הקופה שבקיר.

נוסף על כך נוכח במו עיניו בנכונות השמועה על הברכות. מעת לעת נראה יהודי מגיע אל הפונדק, נוטל את ר' פתחיה לאחת הפינות, שוטח את בעייתו באזניו ולאחר מכן זוכה בברכתו.

כשהגיע היום שבו התכוון לעזוב את הפונדק כדי לשוב לעירו, עדיין נותרה אישיותו של הפונדקאי כתעלומה בעיני הצדיק. החליט הצדיק מאפטה להתוודע לפניו ולשאלו ישירות על סודו: "אמור נא לי את האמת, במה זכית שברכותיך יתמלאו?"

לר' פתחיה לא היתה תשובה מניחה את הדעת, אך אמר שאכן הבחין שאנשים באים לבקש ברכתו - "נראה שפעם בירכתי מישהו וברכתי נתקיימה, ומאז מרבים לבא לכאן.

אני מחייך לנוכח האמונה הגדולה של האנשים בי, אבל יהודים מבקשים, אז אני מברך..."

אולם הצדיק מאפטה לא הרפה: "האם זכור לך מתי החלו לחזר אחר ברכותיך? האם אירע באותה עת משהו חריג בחייך?" נזכר ר' פתחיה: "כן, הדבר החל בימים שבהם החלה גם ההצלחה הכלכלית להאיר לי פניה", אמר. לא תמיד היה הפונדק שבעלותו מכרה - זהב. ההפך הוא הנכון. במשך שנים היה מספר המבקרים מועט והפדיון זעום. הימים חלפו ומשפחתו של ר' פתחיה הלכה וגדלה. המצב הכלכלי הלך והחמיר אלא שאמונתו בהקב"ה היתה איתנה. כשהמצוקה היתה באה עד נפש, היה מפנה תפילה אישית לקב"ה אשר היה נענה לו ומשגר אליו את הישועה כל פעם בדרך אחרת.

באחד הימים יעצה לו אשתו למצוא שותף שיסייע לו בניהול נמרץ ונכון של הפונדק. כשיצא מחוץ לכפר לחפש שותף, נצנץ במוחו הרעיון שאם כבר שותף - למה לא לקחת כשותף את הקב"ה בעצמו?! ..

וכך לקח הפונדקאי את הצדיק מאפטה לעבר הקיר ובה קופת ברזל כבדה מחולקת לשני תאים - "כל תשלום שאני מקבל, אני מחלק לשניים. חצי לצד שלי והחצי השני לצד השותף".

"מאותו זמן התחלתי לראות ברכה במעשיי וגם אנשים החלו לבקשני לברכם", סיים. הביט בו הצדיק ואמר: "מידת הבטחון שלך היא סיבה מספקת כדי שהברכות שיוצאות מפוך יכובדו מן השמים..."

סיפור לשבת

מקור: הרב יוסף זילברפרב שליט"א